

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre 10 frt - kr.
Fél évre 5 " " " "
Negyed évre 2 " " " "
Egy hónapra 1 " " " "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábon pett sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többeszer
hirdetések alkuszint jutányos áron vétetnek fel.

Ugron, Polónyi és Széll Kálmán.

Ugron Gábor lemondásának hírére határozatlan hangú cáfolatok következtek. Az Ugron párt hivatalos lapja annyit ismer be, hogy a lemondás nem végleges. Ugron már régebben elhatározta — úgy mond — hogy visszavonul a politikai élettől, de párthíveinek mindenkor sikerült ot rábírnai, hogy elhatározását megmátsa. Egy másik Ugronhoz közel álló lap pedig a lemondási hírt intrikának tulajdonítja és az intrika szerzésével ha nem is nyíltan — de a sorok között elég érthetően — Polónyit vádolja.

Az egész lemondási ügy elég érdekes és pikáns ahoz, hogy foglalkozzunk vele. Nem mintha az ügynek a legcsekélyebb politikai fontosságot is tulajdonítanók. Erről szó sem lehet. Ugron a zab-affér óta megszűnt politikai tényező lenni és így teljesen közömbös lehet, hogy tényleges skatba tételét formális visszavonulással is megerősíti e vagy nem, hogy a két kínálkozó pöz közül melyiket választja: Tovább dörög-e a fórumon, mintha mi sem történt volna, vagy pedig cincinnatusi magányából röpit-e ujjabb epigrammatikus változatokat világgá a gyöngé népről és a romlott érte miségről. És ismételjük, politikai szempontból teljesen közömbös, Ugronnak többé sem az egyik, sem a másik esetben számottevő szerep többé Magyarországnak közéletében nem jut.

Érdekessé teszik azonban a lemondási híret annak részletei és előzményei és az a szerep, melyet ebben a meg lehetőségen csunya afférban Széll Kálmán és hű fegyvernöke, Polónyi Géza játszik.

Ugron lemondási hírének kolportálása tényleg intrika műve. A nagy zabonban tényleg senkit sem hatalmazott fel arra, hogy ezt a hírt kolportálja. Közte és ama frakció tagjai között, mely az ő nevét viseli, tényleg merültek fel nézeteltérések. A párt tagjai egy politikai kérdésben ellene foglaltak állást. De ez nem volt őszinte dolog. Polónyi Géza forszírozta az ellentéteknek eme kihegyezését és Ugront nem annyira elbarátainak ellentétes nézete, mint inkább az bosszantotta, hogy neki ellentértek mondani. Szokott erőszakos módjával kifakadt a fondörösködés ellen és — mint már annyiszor — lemondással fenyegetőzött. Annyit el is ért, hogy a partértekezlet határozatát a jövő ülésig felfüggesztette.

Ez megtörténvén, re bene gesta elutazott Kolozsvárra. Arra azonban nem számít, hogy Polónyi sietni fog a lemondással való fenyegetőzést mint fait accomplit világgá kürtölni, hogy ez által Ugron további szereplésének útját vágja.

Pedig ez történt. Ime ez az a intrika, melyet az Ugronhoz közel álló lapok lepezetelen nyílissággal folytatnak.

Ugron parlamenti szereplése a zab-affér óta nagyon kellemetlen Széll Kál-

mannak. Jól meg kell érteni. Széllnek nem a párt, hanem Ugron személye ellen van kifogása. A pártra neki nagy szükség van. Hiszen ez a jeles csoport a leghüségesebb testőri szolgálatot végzi az ő személye körül. Ezeket a szolgálatokat ő nem nélkülözheti, sőt az a bevallott szándéka, hogy ez a párt a jövő választásoknál a Kossuth párt rovására megerősödjék. Mert ennek a pártnak az lenne a szerepe, hogy a képviselőházban minden komoly és a kormányra kellemetlen ellenzéki aktust megbénítson.

De éppen e törekvésének nagy akadály a Ugron személye. Ugron nevével a párt nem mehet a siker reményével a választásokba. A zabpárt nem népszerű jelszó.

A miniszterelnök tehát nagyon óhajtja Ugron teljes visszavonulását. Ő erőszakolta ki ugyanis annak idején a párt többségének ellenzése dacára az összeférhetlenségi bizottság felmentő határozatát, hogy Ugronnak egérutat engedjen. Sőt ezt egyenes feltételül tüzte ki. Csakhogy Ugron nem az az ember, aki az ilyen feltételeket betartsa. Zsebre vágta a bizottság felmentő ítéletét és megmaradt további pártvezérnek.

Széll tehát Polónyival szövetkezett, hogy Ugront leszorítsa annak a pártnak vezerségéről, melynek már eddig is annyit köszönhet és a melynek szolgálataira a jövőben annyira számít. Polónyi szívesen vállalkozott erre a sze-

A tüzoltó-bál.

A »Debreczen» tárczája.

Írta: JAKAB ÖDÖN.

- Jó reggelt, Erzsike!
- Jó reggelt, Dezső!
- Hát maga ismét ilyen korán felkelt?

— Korán kell ám megötözni a virágokat!

- Jól aludt külömben?
- Éppen mint maga.
- S mit álmodott?
- Oh, nagyon szépet!
- S kiről? Ha szabad kerdennem.
- Azt már nem mondom meg.

És ilyenkor úgy elpirult, hogy én is szinte szégyeltem magamrt. Siettem ilyenkor a beszédet egyébre fordítani:

- Gyönyörű virágai vannak Erzsike!
- Sokat is bajlódtam veük tavasz óta!

Mert tudja Dezső, én úgy szeretem a virágokat!

Lehajolt és leszakított egy égő piros szegfűt.

— Nezze csak, Dezső, milyen illata van! S átnyújtotta a kis kerítésen, hogy meg szagoljam.

De mielőtt vissza adhattam volna, elszaladt a kerítés mellől, kedvesen füllentve:

— Jaj, kiált a mama!

— Rendesen ilyenforma beszélgetés folyt reggelenként köztünk, mióta megismerkedtem Erzsikével. Amint a nyáron kineveztek a járásbírószághoz, legelőször is vele kötőtem ismeretséget.

Könnyen tehettem, mert a tözsomszédomban lakott. Az atyja, szerényebb vagyonu birtokos nemes volt, ő maga pedig serdülő hajadon, abban a korban, mikor rügyezni szokott a leánygyermek szíve. Nem volt feltűnő szép, de szelidség és jóság mosolygott az arcán.

S úgy látszott, hogy erősen ragaszkodik hozzám. Minden reggel ott a kis virágoskertben várta, hogy felkelek s válthasson velem néhány szót. Mikor pedig azt a veletlenül de azért következetesen nálam hagyott szegfűt a gomblyukamba tűzve elindultam a hivatalba: akkor meg örökre ott várt az ablakban, hogy még egyszer láthasson. Ugy cselekedte, mintha nem célzatosan várná, csak — tudja a jó Isten — valahogy mindig épen akkor akadt dolga az ablaknál, mikor ott elmentem.

Ez az ártatlan idill így tartott egész késő őszig.

Hanem ekkorra már nekem is jobban kinyílt a szemem! Teljesen otthonos voltam a városban s ismeretségeim egyreszapordtak,

ami Erzsikétől mindinkább sirabotta az időmet s utoljára elfordította a szívemet is. — Kivált mióta megláttam Szegedi Melindát, azt a ragyogó, szépséges teremest, akinek pajkos kacajától, az esti rétak ideje alatt csengett az utca úgy, mintha csak valami majusi fülmű és ligetben bolyongna az ember! Elég volt vele egyszer találkoznom, hogy aztán mindig vágyódjam utána!

Nemsokára mindennapos vendég lettem a házuknál. Félkezhetetlen tüzzel udvaroltam s a legboldogabb jóvendő álmait szövegettem. Boldogságom annal határtalanabb lett, mert csodálatosképen nem volt vetélytársam, aki utamban állt volna. A paradicsom kellő közepében éreztem magamat!

Az egész dologban eleinte csak az ütött szegyet a fejembe, hogy Melindának is ugyanaz volt a vezeték neve, a mi az edes mamájának. A mamája: Szegedi Leontin, ő meg: Szegedi Melinda . . . Értelmetlen! . . .

Ezt a különös jelenséget egy alkalommal szóva is tettem bizalmas barataim előtt, akik kérdésekre szememben kacagtak, s magyarázat helyett kissé elferdítve kezdtek énekelni egyik gyönyörű, ismert népdalunkat:

Nem apától lettél,
Rózsafán termettél,
Piros pünkösdi napján
Hajnalkában születél.

repre. Hiszen ha ez sikerül, nemcsak megbecsülhetlen szolgálatot teljesít kegyelmes gazdájának, hanem mert ettől remélte, hogy a pártvezéri bot már most neki jut osztályrészül.

Ezért idézte elő az Ugron frakció legutóbbi értekezletén azt a konfliktust, mely nemcsak nem volt őszinte, de még a komoly-ág látszatával sem bírt. És ezért sietett a lemondással való fenyegetést oly formában hozni nyilvánosságra, mintha az már bevégzett tény volna.

Őszinte kíváncsisággal várjuk a komédia további fejleményeit.

A néppárt természetrajza.

Debreczen, okt. 29.

Zichy Aladár gróf, császári kamarás és országos képviselő ur, vérszemét kapván a család hitbizományok földjén Dunantul és a babonás lelkű tótág laktá felvidéken aratott diadaloktól — kedves ura atyja, az aranygyapjas kegyelmes ur parancsára és főtisztelendő sógora, Majlath Gusztáv Karoly püspök gróf ur szíves meghívására utnak eredt, hogy birtokba vegye a püspök sógor Ő méltósága által már jó eleve mélyen alászántott székely földet.

Hódító körútján társul szegődött mellé a nemzeti színjátszó társaság, akarom mondani az országgyűlési néppárt mandátummal bíró és mandátumra váró kisdud csapat. Első állomásuk az erdélyi róm. katolikus státus igazgató-tanácsosának, Gyórfy Gyulának a kerülete volt, a kit mandátumának elhalasztásával akarnak megbüntetni azért, mert nem csatlakozott az egyedül üdvözítő néppárthoz.

Ez a kirándulás, és ez a tilosban való mandátumpecsézés azonban nagy botránnyal és szörnyűséges vereséggel végződött. A méltóságos és főtisztelendő, valamint egyéb nemcsendesen levő vándor komédiás társaság a székelyek szabad és vallási türelemről híres földén szóhoz sem juthatott, pedig még olyan

ravaszkodást is engedett meg magának, hogy a szokott pápai himnusz helyett a magyar himnusz, és Ő szentsége a pápa üdvözlése és élteése helyett a király Ő felségét éltették, hogy lecsönnesítsék a székelyeknek ellenük fordult haragját.

Nem használt ez a csalafinta fogás semmit, a jó székelyek nem iltek fel a komédiásoknak, hanem távozásra kényszerítettek Zichy Aladár gróf urat és társait, telreértetlen módon advan tudtul nekik, hogy ott sem a szent beszédek, sem a kegyeszek, sem a farizeus imádkozás, de még a hazafiság és királyhűség szimuláncja, vagy ok nélküli fiktatása sem alkalmas a népámtásra.

Szégyenteljes vereséggel távozott a néppárt portyázó csapata a székelyföldről, tájékozó dühökben részeg sühanczoknak szidván le a derék székelyeket, Keservesebbé teszi a vereséget, hogy a kifejezetten katolikus „Magyar Allam” is alkalmoszerűnek találta kemény lecsönnesítés részesíteni a néppártot, következő megjegyzések kíséretében közölve a gróf-párti székelyföldi kudarcát.

„Szeretnénk megszavaztatni magát a néppárt elfogulatlan katolikusait, vajjon illendőnek találják-e, hogy a néppárt azok ellen indítson harczot, a kik tetteikkel mutatták ki katolicitásukat, a kik munkálkodnak és pedig önzetlenül a katolikusok ügyeinek előbbre vitelén. Ez az eljárás csakugyan botránnyal és elriasztó mindenkire . . . ez nem katolikus politika, hanem egyszerűen terrorizálási kísérlet.”

Őszinte örömmel látjuk, hogy már maguk a katolikusok is mindjobban belátják azt, miszerint az a magat néppártinak nevező társaság tulajdonképpen nem más, mint egy terrorista-párt, mely a vallás örvé alatt és azt kortes-eszközül fölhasználva, igyekszik magát hatalomra juttatni.

Az az igen tisztelt társaság, mely magat néppártnak nevezi, mint azt megalakulásauk időpontja is mutatja, semmi másnak, tisztán csak hatalmi törekvéseknek és anyagi érdekeknek szülötte. Az egyházi politikai törvények tudvalevőleg kivették a papság kezéből több olyan eszközt, melyekkel az rendkívüli befolyást gyakorolt a népre és amely eszközök emellett még igen tekintélyes anyagi hasznót

is hajtottak a papságnak. Minden felekezet elég nyugodtan meghajolt a befejezett ténnyek és a fontos állami érdekek előtt, melyet az egyházi politikai törvények megalkotásait és életbeléptetését szükségesnek tartottak, csak a Romától szolgai módon függő és teljesen jezsuita befolyás alatt álló egynehány ultramonán és klerikális főur nem akart belenyugodni a változhatatlanba. Ők szervezték és alkották meg a néppártot, abban a formában és abban a szellemben, amint azt a Vatikánban uralkodó szerzetesek nekik előírták.

A néppárt jellege: tisztán klerikális és nemzetközi; czélja: Magyarországon, vagy a mint ők mondják, a Regnum Marianum földjén a pápának és az ettől szolgai módon kormányzott és vakbuzgó főurak és nagybírók korlátlan uralmanak megteremtése, vagyis a felekezeti és rendi állam visszaállítása. Az uralkodó felekezet a néppárt országában az egyedüli üdvözítő klerikalizmus, az uralkodó rendek a klerikális főnemesség és főpapság és a mindezek fölött álló jezsuita rend lenne. Így van ez jelesül kitervezve.

Ez az önző és rideg, hatalmi és anyagi törekvés azonban, mely a nép milliók keserves munkája aran, munka nélkül és byzantiztikus pompában óhajt élni, igen ravasz jezsuita módon, olyan köpönyegbe burkolódzott és olyan jelmezt öltött, a mely a kor szellemének leginkább megfelel. Az önfelherczegített aranygyapjas gróf, Zichy Nandor ur, a ki Rómából a néppárt viagi vezetésén káplári rangban kiküldetett, a felséges népért, a sanyargatott népért sajjó szívvel jelent meg a színen. Körülötte csoportosultak kedves fiait és egyéb méltóságos renden levő rokonait, néhány pap, helyes és grófi alkalmazott. Megalkották, helyesebben elfogadták a Rómából hozott és nekik előterjesztett programot. Felvették a keresztény néppárt nevet mert bár tisztán klerikális felekezeti érdekért harczolnak, nem látják jónak ezt nyíltan bevallani.

Ha elég arravaló emberük lett volna, hogy ha ők maguk elég intelligenciával bírtak volna a jezsuitaktól nyert instrukciók hűséges keresztívületére, a baj ma már nagyon komoly lenne és mi sem irhatnók meg ilyen igaz valóságban a néppárt természetrajzával. Gondoskodva van azonban, hogy a fak ne jöjjenek az égbe. A néppárt maga lep-

Ebből aztán párbaj lett, de a szerelmeseim mindez mit sem változtatott. Bántam is én: mit beszél a világ!

Erzsike fölött lassankint szépen napirendre tértem. Gomblyukamban nem viseltem többé az ő virágait s halvány, szomorú arcát ha meg is láttam olykor az ablakban: közömbösen emeltem kalapot, mint akárki másna s épp oly közömbösen kérdeztem meg egyszer-máskor: hogy van? Jól láttam, hogy szenved, de azért még csak nem is valami nagyon sajnáltam szegénykét.

Külömben a lelkiismeretemmel sem igen volt időm sokat diskurálni: Melindaéknál töltöttem minden szabad percet. Észre se vettem, úgy ellillant az ősz s épp oly észrevétlenül borult reánk a tél. — A tél, a kedves tél, ez a barátságos, családi évszák, mely bizalmasabban tereli az embereket össze s melynek bolondos báljain a legnehezebb vizsgát teszik a szerelmes fiatallemberek.

A mint a farsang elején egy este Melindaékhoz betoppantam, Leontin máma ezzel a kérdéssel fogadott:

— Na, kedves D-zsó, találja ki: mit határoztunk ma?

— Nem is képzelem! De előre is pártolom, amit határoztak.

— Nos hát szombaton megyünk a tűzoltóházba.

— Helyesen!

— Ugy-e, jó gondolat?

— Természetes! Ilyen tüzes, gyújtogatószemekkel másféle bálba ugyis bajos volna menni! — mondám, Melindára nézve.

Ez a bók rendkívül tetszett Leontin ma-

manak. Elnevette magát s jókedvűen a váltamra ütött:

— Persze, maga lesz a gavallérunk. Nemde?

— Igen, elmegyek én is, ámbar nem igen szoktam járni a balokat.

Leontin máma megütődve muszárt végig a tekintetével:

— Micsoda?! Maga nem szokott bálba járni?

Aztán egész elkomorulva tette fel a kérdést:

— Remélem, tud táncolni?

— Oh igen, amennyire éppen szükségem van.

— No, mert az effelét nem tudnám magának megbocsátani soha! — jelenté ki nagy határozottsággal.

Leontin máma előtt ugyanis emberszámba se ment, aki nem tudott táncolni. Nála az emberi minősítvények között a tánc volt a első. És ez érthető is. Mivelhogy ő nagysága nem viselt mindig olyan hosszú, uszályos ruhákat, mint az utóbbi időkben. Hajdanában, mikor még a bállemben szerepelt, botránnyosan kurta ruhácska volt az öltözete. Pedig akkor több pénze volt, mint az a csekély nyugdíj, melyből — vidékre szorulva — most a lányával éldegelt.

Én, természetesen, jó arcot vágtam a kijelentéséhez, noha e percztől kezdve el volt rontva teljesen az estém. Valami különös, kellemetlen szorongás fogott el, aminőt az emberben kritikus idők sejtése szokott támasztani. Éreztem, hogy a boldogságomat veszedelem fenyegeti, olyan lévén az én gavallerságom is, mint a megbeteges ember: nyáron még

csak kibuzta valahogy, de a téli hónapoktól előre irzózott.

Mert hát én különben mindig elég jól táncoltam, csakhogy a lépésem nem talált soha senkiével. Nem talált, akármit csináltam. Olyan sajátos egyéni lépésem volt nekem. A táncmesterem is aonak idejében e miatt tiltott volt ki az iskolából. — Azt állította a számár, hogy nem tud miattam a többivel haladni.

Ilyen körülmények között akárki megérthette a szorongásomat. Tudtam jól, hogy ezen a bálnon, mindent leronthatók, amit eddig építettem.

Nem is maradtam Melindaéknál sokáig, hanem haza siettem, mihelyt csak lehetett.

Mikor Erzsikeék előtt elhaladtam, birtelen csak felpattant egyik téli ablak szarnya, s Erzsike felenken dugta ki a fejét. Halaknak meg szólított:

— Dezsó! Ne nehezteljen reám, de kérdenek valamit.

— Tessek!

— Megy szombaton a tűzoltóházba?

— Valószínű.

— S nem leszek terhére, ha elmegyek én is?

— Kérem! . . . Micsoda kérdés?!

— Nekem nincs kedvem tudja, de a máma okvetlen akarja.

Es zokogva kapta be fejét az ablakon. Én pedig felhasználtam az alkalmat és a szomszéd kapu gyorsan befordultam a lakásomra.

Ugy tele voltam gonddal, hogy a Jefekeys eszembe sem jutott. Egész este azon törtém a fejemet, hogy mit csináljak majd szombaton.

lezte le igazi céljait, maga mutatta be valószínűségeit: szóban, írásban és cselekedetekben. Megcáfolatlanul és letagadhatatlanul. Ezekből fogom én rájuk olvasni az igazságot, mikor itt a néppárt természetrajzát ismeretem.

A néppárt vezéralja, a Budapesti megjelenő Alkotmány arulja el legjobban, hogy mily eszközökkel és milyen módon akart a néppárt híveket megszerezni, melyek segítségével a hön sóvárgott uralmat megszerezze. A jezsuiták ősi elve, a »Divide et impera« volt az első eszköz. Megosztani és ezzel meggyöngyíteni Magyarország népeit.

Erre első sorban a felekezeti, második sorban a nemzeti-égitelgölös mutatkozott a legháladosabbnak.

Ebben fejtett ki tehát a néppárt legnagyobb buzgalmat. Becses lapja, az Alkotmány mindjárt megzúlése első napjaiban kijelentette Steiner püspök tekintélyére hivatkozva, hogy: »Magyarország a katolikus anyaszentegyháznak köszönheti ezereves létét.« Korlátolt fanatizmusában elfelejti, hogy a katolicizmus Magyarországon, csak most kilencszáz esztendő, tehát legalább száz esztendőt meghagyhatott volna Árpádnak és a honfoglaló magyaroknak is, azonban nem tette, hanem olyténkép szavalt az ezredes Magyarországot megünne elni készülő ország népeire:

»Lelkesült örömmel és bátran valljátok, mékent Szent István királyunk, a katolikus anyaszentegyház szent tanítását, gyermeki engedelmességgel teljesítétek szent parancsait a maganélet, a családi élet terén; épen úgy, mint a közélet terén; szent tanítása, szent parancsai szerint idéztek egész életeteket. Sobase hagyjátok el anyatok törvényét.« (Alkotmány, 1896. január 2.)

A legkíméletlenebb támadásokkal fordult a néppárt a katolikus papság és a katolikus hívek mindama tiszteleire méltó és jozan elemei ellen, akik nem állottak az ő soraikba és nem átalottak ugyan ilyen kíméletlen támadásokkal fordulni a katolikus fõpapság egy része ellen sem. Mindezek a terrorizálási kísérletek és brutális támadások feltekinthetők az Alkotmány eddig megjelent öt évfolyamának lapjain.

Azt a békés, intelligens és jóra való falusi plebánost, a ki híveivel együtt békesseg-

ben és a néppárttól távol élt, lett légyen egyébként a leghivebb lelkipásztor, a legkötelességteljesebb híve egyháznak, folyton támadta, bántalmazta az Alkotmány, mert szerinte csak az a pap teljesíti kötelességét egyháza és önmaga iránt, a ki az egyedül üdvözítő néppárt elveit vallja és azért száll harcba.

Jól láttuk legutóbb is a tapolczai választás alkalmával, hogy a néppárt megbélyegezni óhajtván azokat a uszaleletreméltó papokat, akik vele egy követ fujni nem akartak, névszerint sorolta fel és fenyegette meg őket. Támadta és támadja folyton a néppárt a legtehetségesebb és a legképzettebb papokat hogy az ő fanatikus és még az egyházjogban is teljesen tudatlan papjai és hecczkáplánjai javára háttérbe szorítsa őket.

A székelyföldi eset pedig szolgáljon tanúsággul mindazoknak, akik a néppárttal kaczerkodik szoktak — mint azt annak idején Györfly Gyula is tette. Beláthatják ennek az esetnek a nyomán, hogy a néppárttal való trafikálás semmiképen sem valhatik hasznukra. Olyan a néppárt, mint a mesebeli ördög, csak azoknak szolgál, akik testestül-lekestül a karjaiba dőlnek, előbb-utóbb pedig azokat is kárhözba viszi.

Tiborc.

Miért nyugdíjazták Perczel József tábornokot?

— Krieghammer ur újra működött. —

Debreczen, okt. 29.

A hivatalos lap tegnapi számában a következő sorok láttak napvilágot:

A király október hó 19-én Gödöllőn kelt legfelső elhatározásával bonyhádi Perczel József vezérőrnagynak, a 4. honvéd lovas dandár parancsnokának, jelenlegi szolgálati állása alóli felmentését továbbá:

K a f f k a Ignác ezredes, a gróf Hadik 3. huszarezred parancsnokának a m. kir. honvéd lovasság területén állományába való elhelyezését és a debreczeni 2. honvédhuszár ezrednél lecsyám felett való vezetése mellett, a 4. honvédlovas dan-

dár parancsnokság ideiglenes vezetésével való megbízását legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott.

Annak idején, mikor a nyugdíjazás már köztudomásu dologgá vált, sokan kutatták Debreczenben, hogy mi volt oka Perczel nyugdíjaztatásának.

Most megadjuk rá a feleletet.

Tavaly nyáron, a mint ismeretes, meghalt Perczel Mór, a negyvennyolczas tábornok. Perczel Mór, még életében ki akarta adni emlékiratait, de mivel erre nem jutott ideje, utolsó napjaiban unokaöccsét, Perczel Józsefet bizta meg azzal.

Az unokaöcs hűséggel, becsülettel teljesíti a negyvennyolczas generális utolsó óhaját. Azonban mint cs. és kir. vezérőrnagynak nem lehetett kiadnia az emlékiratokat, amelyekben bizony több az osztrák hadügyminiszternek nem tetsző rebelis dolog foglaltatik. (Mert csak K r i e g h a m m e r parancsnoka a «m a g y a r» honvédeknek is.)

Ezért kellett nyugalomba vonulnia. Ő ment-e nyugalomba, hogy az emlék iratokat kiadhassa, vagy őt küldték, mert tudták, hogy ki akarja adni az emlékiratokat, — bizonytalan.

Ez a története a nyugdíjazásnak, amely K a f f k a ezredes előléptetését megelőzte.

A „tan-betyárság“.

— Nemi kedveskedések. —

A Szájrol-szájra szerzője munkájának legközelebbi kiadásába új szállóigét vehet föl a »tanbetyárság« révén, melyet oly érdekesen véd az új fogalom megteremtőjével, Kobozzal együtt. A népszerűvé lett kifejezés után a következő társas beszélgetést kezelem el:

Joggyakornok: Jó napot, kedves pénzügybandita!

Pénzügyi titkár: Hogy van, maga kis jog-zsivány?

Joggyakornok: Nagyon jól, édes aktahimpeller. Mit szól a szőke bel-gazemberhez?

Pénzügyi titkár: Hja, a közigazgatási szókehez? Ugy tudom, eljegyezte magának az adogezenguz leányát.

Joggyakornok: Persze, a sovány adó-

Hagyjon békét nekem!

És remült ábrázattal egyenesen Leontir mamához szaladt.

— Kétségbeesve rohantam utána. De mire odaértem, akkor már Leontin mama esett nekem.

— Takarodjék innen! Mamlasz.
— Ne kompromittálja a leányom nyilvánosan!

Elsötétült a világ a szemeim előtt! Meg semmisülve botorkáltam be a szomszéd toiletté szobába, hol még kevéssel előbb anyi reménynyel próbálgattam meg a lábaimat. Neki borultam a falnak, mint egy reszeg ember és sóhajtoztam keservesen.

Azt hittem: tüstént megszakad a szívem a butól és szeggyentől!

Szerettem volna valamelyik egyenruhás tüzoltótól a kötelét elkérni, hogy felakasszam magam!

Amint így busultam, egyszer csak úgy rémlett, mintha ott közelemben valaki csendesen zokogna.

Szétnéztem a gyertyafényvel kissé homályosan világított szobában és észreveszem hogy egy félreeső pamlagon valaki csakugyan kesereg.

— Né, né! . . . Hiszen ez Erzsike!

Erőt vettem magamon és halkan hozzá léptem.

— Maga az, Erzsike? . . . Miért sir? Mi baja?

— A szegény leány még jobban elfuldott.

Szánakozva hajoltam le hozzá:

— Szóljon, az Istenért . . . Mi történt?

Mert tánczolnom kell, anyai bizonyos. Melinda megmondta, hogy már az első keringőt velem akarja tánczolni.

A keringőt? . . . Hogy is megy az? — Lefüggönyöztem jól az ablakot, s elővettem nő helyett egy karosszékot, és próbálgatni kezdtem. Forogtam, keringtem, mint a bolond, jó hosszú ideig s örömmel tapasztaltam, hogy pompásan megy minden. Egész türeton tánczoltam. — Legalább a szék nem panaszkodott.

És ez a titkos táncziskola aztán így folyt szombatig minden nap. S haladtam elég szép sikerrrel. Különösen az egyik széket erősen megsoktam. A többiekkel nem, de azzal úgy tudtam tánczolni, hogy már jobban nem lehet.

— Hiszen ha fajt a széket a bálba is magammal vihettem volna . . .

De bizony a bálba szombaton csak egyedül kellett elindulnom! Iletőleg nem egyedül, hanem Melindával meg a mamájával.

Melinda rendkívül szép volt a báli ruhájában s olyan vig, olyan beszédes, amilyen még soha!

Én ellenben izgatott voltam és kevesebb beszédű mint máskor. Készakarva kerültem utközben a beszélgetést, mivelhogy az zavart. Egyébre volt összes figyelmem lekötve, folyvást füttyöttem magamban egy divatos keringő dallamát, hogy az üteméből nehogy kiszokjam mire kenyértörésre fog kerülni a dolog.

Azt se tudom, hogy érkezünk oda, csak egyszer láttam, hogy ott vagyunk a tüzoltó jelvényekkel fényesen diszitett, zibongó balteremben, hol a cigányok már éppen készülődtek ráhuzni a megnyitó keringőt.

Amit én éreztem, ahoz hasonlót tán a rossz katoná érez, mikor csata előtt megál a harctéren.

Reszkettek a lábaim s alig bírtam léleketet venni.

Izgatottan surrantam be lopva egy üres toilette szobába s a felharsant zene hangjai ra egy pár próbamozdulatot tettem. Hadd lássam nem felejtettem-e el, amit otthon annyit gyakoroltam?

Szóval megvizsgáltam a lábaimat mint a gondos gazda, ura indulás előtt a szekeret!

S nem mutatkozott baj.

Azzal visszasiettem a balterembe, megtapogattam a nyakkendőmet kissé kijeb huztam a máncestáim s Melinda előtt, nagyot nyelve meghajtottam magam.

Mint a fergeget a felkapott száraz falevelet, úgy vittem Melindát. Jaj volt annak a ki előmbé akadott! Forogtam, tapodtam, lökdöstem az embereket a legnagyobb elkésredéssel.

Elkeseredéssel, mert sehogy sem voltam képes a taktust eltalálni. Éreztem, hogy úgy haladok Melindával, mint a vedrek a kétvedres kuton: mikor az egyik súlyod, akkor a másik emelkedik, s viszont.

Hallottam, hogy itt is, ott is felkaczagnak, amerre eltoporzékolok. Tisztában voltam hogy valami dialektust tánczoltok, mely merőben különbözik az általánosan elfogadott táncról.

Azt nem is említem, hogy többet táncoltam a Melinda lábán, mint a padlón.

Egyyszer aztán Melinda csak durván ellökött magától s sziszegve rám kiáltott:

számtiszt boldog, ho y tuladott rajta. De a külsírkefogónak is fajhat a szive a leányért.
Pénzügy titkár: A mókusfark bajszu konzulatusi fogalmazó jelölt egészen le van verve.

Joggyakornok: Csak nevezze röviden külsírkefogónak. Hát a gyári-lator, felől mi hír hallatszik?

Pénzügy titkár: A főkönyv-bitanggal összeveszett.

Joggyakornok: Alászolgája, kedves szám-aljaska.

Pénzügy titkár: Pá, maga törvény-kapcza!

Tanító: Te, Nagy Gyurka, már megint hátra nevetgélés? Mindjárt elvadspággolok!

A Gyurka: Igen ám, de tudom édesapámtól, a ki ügyvéd, hogy a tanító ur nem meri megtenni, mert büntető örvénykönyvbe ütköző súlyos testisértést követ el.

Tanító: Hát te, Kovács Pali, mit vigyorgsz ezen? Jösz te ki s hadd pofozzalak meg.

A Pali: Jól van, pofozzon meg a tanító ur. A papam ugyis látleletet vesz föl rólam, aztán a tanító ur iszsza meg a levét.

Tanító: Most meg te röhögsz, Balogh Pista? De téged már megvesszőzlek!

A Pista: Nem lehet ám, mert az ujságba olvastuk, hogy ezert a tanító urat elcsapnák.

Tanító: Adta kölyke! (Az egész osztály kacagásba tör ki.)

A Gyurka: Elloptam a pálcáját, tanító ur! Bemutatom a felsőbb tanügyi hatóságoknak, tudja? Tanum az egész második osztály.

Tanító: (Kérlelni kezdi Gyurkát, a ki végül kompromisszumra lép vele olyan föltétellel, hogy az év végén seakit sem buk-tat meg).

(Egy tanbetyár dalai.)

I.

Vén betyár vagyok én,
Kis angyalom,
Gyerekeket vágok én,
Kis angyalom,
Van is nagy respektusom,
A titkát csak én tudom,
Kis angyalom.

II.

Zindelyezik az elemi tetejét,
Mind elverték az elemi elejét,
Maradt épen kettő-három nyomorult,
Hej, tanbetyár, rad az égis beborult,

— Csak hogy nagy nehezen birta kizogni;

— Semmi! De rosszul esik hogy magával így bannak . . . Hiszen azért minek üznek csufot valakiből, ha nem tud jól tancolni?

— És ismét elfulladt a hangja.

— Még csak most szégyeltem el eztán igazán magamat! Hát meg hogy? elpirult a lelkiismeretem.

— A zokogó gyermeknek halásan ragadtam meg kezét.

— Erzsike! édes Erzsike! Hát maga én gem sajnál? Engem sirat? Engem az érde-metlent?

— E pillanatban a leányt kereső anya lépett a szobába.

— Erzsike hirtelen megtörölte szemét, visszafojtotta a könnyeit s így szólt az anyjához:

— Menjünk baha édes mama! Nem erzem jól magam!

— Én meg hozzá tettem rögtön,

— S ha megengedik, haza kísérem én.

— És haza kísértem.

— Másnap reggelre bezzeg megfordult a világtorgása: nem Erzsike varta, mint reggelben hogy felkeljek; hanem én sétáltam türelmetlenül künn a hazuk előtt, míg valahogy meglátom Erzsikét.

— Pedig ugy-e édes feleségem, nagyon hideg idő volt ám akkor künn sétálni az ablakok alatt?

III

Vékony ez a pálcá,
Ez kell az osztályba,
Hárgszik a Bandi,
Hogyha megcsiklandi
Ot a tanbetyárka.

Szó esett holmi önuralomról is, melyet a tanügy markos kezű lovagjai véggépp elvesztettek. Azt hisszük, ha keresik, meg fogják lálni. Ha nem annál jobb. Azt a pasziót méa nem engedhetik meg maguknak, hogy mindennap elveszítsenek valami!

Mougodin.

H I R E K. N o v e m b e r.

Levél nincs már az ágakon.
Letép'e mind a fuvalom.
Kietlen, pusztá a határ,
Főötte a szél sirva jár.
Ugy reggel és az alkonyon,
Dér-szemfődel a halmokon,
Behorít erdőt és mezőt
S a temetőt.

A temetőt, ahol pedig
Virágok nyílnak estelig...
Csak egy napon, rövid napon,
Aztán letörnek hervadón.
Sorsuk leszen, mi lenne más?
Az őszi fája hervadás.
S szemem — mig szirmuk egyre hull,
Könnyvel borul.

A kegyeletnek ünnepe
Mind-mind a temetőbe mén,
Hol ég a lang és sir a szív:
Letűnt reménybajh, vissza hív.
Kik ott a mélyben alszatok,
Tiertetek a fény ragyog.
Koszoru pompa és virág
Tán enyhet ad?

Járom én is az utamat,
Ahol a szemből köny fakad.
S mig szót, beszédet halgatok,
A lelkem messze elbolyog . . .
Egy faluvegen temető,
Ott benne dudva, vad fő nő
S a temetőben egy halem.
Aki ott nyugszik, siratom,
Aki ott nyugszik, zokogom.

Bessenyei.

Az orvos szövetség gyűlése.

— Saját tudósítónktól —

Debreczen, okt. 29.

Az orvos szövetség helybeli fióka tegnap f. hó 27-én este tartotta meg folytatólagos közgyűlését, a melyről alábbiakban számolunk be:

Dr. Kenézi elnök üdvözölvén a nagy számban megjelent tagokat, a napirend előtt felolvastatta a Kolozsvár város és megyei f. szövetség átiratát a n. m. belügyminiszter által megállapított orvosi díjszabás tárgyában mely a díjnak adó alapon való kivetését javasolja.

Többek hozzászólása után általános lévén ama nézet, miszerint a belügyminiszter ur javaslatát nem megvitás, hanem csupán annak kijelentése czéljából küldette szét a törvényhatóság mely osztályba kívánna sorozteti, valamint ama javaslatot ugy emez átiratot sem kívánja tárgyalni, hanem elfogadja elnökének jól megindokolt javaslatát.

E javaslat értelmében ezen közgyűlésében örvendetes tudomásul vette a n. m. b. miniszter ur jóakaratu intézkedését a díjakat illetőleg és indokainál fogva törvényhatóságunkat a 2-ik osztályba sorozni kéri és min-

dig humánus és méltányos tájaira bizza hogy a kevésbbe tehető v. huzamosabb kezelést igénylő betegekkel szemben a legmesszebb menő engedményekkel éljenek, ugy ma dacára Kolozsvármegye szövetségé átiratának sem kíván attól eltérni, sőt annak kezdeményezését károsnak és czéltalannak találja saját szellemében átiratot küld valamennyi szövetségnek a Kolozsvári ellenében.

Második tárgya illetve a napirend első tárgya a f. szövetség ügyrendének életbelepítésére vonatkozó határozat lett volna; de a választmány technikai akadályok folytán javaslatával el nem készülhetvén a napirendről lévétet.

Következett Dr. Burger Peter orvos két indítványának a tárgyalása: A hazai fürdők és ásványvizek pártolása és egy debreczenben felállítandó hidegvíz gyógyintézet tárgyában. E két indítványt nevezett már május hóban beterjesztette a f. szövetség elé mikor is azokat véleményezés végett egy adhoc 5-ös bizottságnak adták ki.

Ez 5-ös bizottság jelentése miszerint mindkét indítványban foglalt eszméket szépek, hazafiasnak, és üdvösnek találjam azok indokolt kifejtésével bizta meg indítványozót és ennek eredményeképen tisztelettel bemutatja Dr. Burgernek gondosan szerkesztett hazafias memorandumát, a hazai fürdők és ásványvizek pártolása az idegeneknek pedig lehető kiküszöbölése tárgyában és választos tervét a vizgyógyintézet felállítását illetőleg; helyeslőleg tudomásul vették.

Következett volna ezek tárgyalása; de amennyiben a választmány ez irányban sem tett javaslatot, Dr. Popper kéri ezeknek javaslatát végett a választmányhoz utasítását. A közgyűlés zöme és sajnos maga az indítványozó is tekintve ez ügynek oly régi vajudasát mindenáron ma kívánta letárgyalatni és így esett, hogy e szép eszmék nem jöhettek méltó megvittatas alá sem nem lévén keplő képen előkészítve.

A közgyűlés többek hozzá szólása után megelégedett a jegyzőkönyvi köszönet és elismeréssel melyet Dr. Burgernek hazafias, önzetlen munkájáért és az azokban lefektetett elvekkel magát teljesen azonosítja ugyan, de végrehajtásukra magát mint szövetséget sem hivatoltának sem képesnek nem találja.

Igy aztán e reg vajudó és mindenki által méltányolt és mindenki által méltatott és jobb sorokra érdemes ügy is elintézet nyert.

Indítványoztatott és határozatba ment panasz és indítvány könyvnek kitétele az egylet helyiségében.

Megállapított a folyó evi tagsági díj 4 koronában.

Végül még a fogorvosok által szakuknak avatatiának által való dehonoralása ez megkárosítása elleneben beadott panasz is kiadatott véleményezés végett a választmányhoz amivel aztán az ülést véget ért.

* **Képtárlat Debreczenben.** Kegutóbbi lapunkban hírt adtunk arról, hogy a Debreczeni múkiállítás jövő hó 6-án nyílik meg, a bizottság mint értesülünk a megnyitást November 12-re halasztotta.

A kiállításon, melyet Németh Lajos festőművész rendez a következő művészek vesznek részt:

Bernzur Gyula, Stetka Gyula, Balló Ede, Bruck Lajos, Aggházy Karoly, Edvi Illés Aladár, Ujváry Ignacz, Vaszary János, Zempleni Tivadar, Kimoach Laszlo, Kernstock Karoly,

Hegedűs László, Selepy Karoly, Neogrady Antal, Pallya Celesztin Szenes Fülöp, Mihalik Daniel, Szilanyi Lajos, Ujhazy Ferencz, Nádler Robert, Sbal Antal Bezeredy Gyula, Barsy Adolf, Bosznay Istvan, Bruck Miksa, Tull Ödön Brodsky Sándor, br. Braunecker Stina, Böhm Rita, Kenek Ida, Kézdi-Kovács László, Fényes Adolf, Bakos Tibor, Pongrac Karoly, Gergely Imre, akik eddig összesen 167 művet küldtek be.

* **Bali Mihály Szatmárott.** Érdekes újdonságot közöl velünk szatmári levelezőnk. Arról ad ugyanis hírt, hogy Bali Mihály hóhér két pribejkével tegnap reggel Szatmárra érkezett. Lázus nyugtalanság uralkodik Szatmárott. A járókelők élénken tárgyalják Papp Béla esetét. »Felakasztják Papp Bét, megérdemli a gazember« — ilyféle kifakadásokat lehet uton-utfélen hallani. Bali Mihálynak is sok bmulója akad; ő különben már működött évek előtt Szatmáron a Francz Pál nevű rablógyilkos akasztásánál.

* **A nőegylet árvaügyi bizottsága** tegnap d. e. 11 orakor a peterfia-utcai árva-ház tanácskozó termében V e r e s s n é S z a t m á r y Terez előnöke alatt gyűlést tartott. A gyűlés iránt, mely e nemben első volt, széleskörű érdeklődés mutatkozott. A megválasztott bizottsági tagok csaknem teljes számban jelentek meg; meg a vidéki tagok közül is akadt résztvevő (dr. Heteyné H.-Szoboszló). A nőegylet választmányi tagjai is szép számban való megjelenésükkel mutattak ki érdeklődésüket a bizottság czeljai és feladatai iránt. Az egybegyűlések mindenekelőtt az árvaházat, annak berendezését és felszerelését tekintették meg, hogy közvetlen szemlélet útján szerezzenek munkálkodásukhoz szükséges tapasztalatokat és győződjenek meg az intézeti épület célszerűségéről. Ezután a tanácssteremben az elnök szívesen üdvözölte a tagokat a gyűlést megnyitotta, s fölhitte Nagy Katinka, árvaházi tanítónőt, a bizottság jegyzőjét tájékoztató vegett az árvaház alapszabályainak, hazirendjének és munkabeszámításának f-elolvasására. Ezzel kapcsolatban Komlóssy Arthurné alelnök egy ágy felszerelésére 100 koronát adományozott. Ennek megtörténte után Koncz Ákos titkar referált az árvák adása ügyében a városi tanács által hozott határozatról, melyszerint a város a közéletre szoruló, t e l j e s e n árva debreczeni illetőségű leánynevelőket hajlandó a törvényesen előírt módon a nőegyleti árvaházban megfelelő évi díj fizetése mellett elhelyezni Majd elnököl Veressné Szathmáry Terez az intézet fejlesztését célzó nagyszabású tervet terjesztett a bizottság elé.

A szép eszme nyomban élénk visszhangra talált többfelől s általában sympatikusan fogadtatott. Ezuttal csak röviden kívánjuk jelezni az előök hatalmas koncepcióját, mely ha valósul, hivatva lesz az új korszakot alkotni a nőegylet életében, Debreczent pedig rendkívül szükséges, humanus intézménynek gyarapítani. A tervezet épen a társadalmi szükség eleven érzete hozta létre parosulva azzal a magasztos felfogással és gazdag tapasztalattal, amely el a nőegylet elnöke föl a királyi trónig méltó elismerést keltett maga iránt. Eszméje szerint lenne a nőegylet vezetése alatt egy külön cselédképző és egy külön, jobb csatlólból származó szegény gyermekeket képző-intézet. Az eszme oly megkapó és nagyszerű, hogy a bizottság mélyebb tanulmány tárgya-va teszi. E tanulmány alapján lesz alkalmunk e tárgyhöz bővebben hozzászólni. A gyűlés az elnök lelkes elttetésével ért véget.

* **42 éves találkozó.** Rendkívül érdekes találkozóra gyűltek össze városunkban e hó 27-én és 28-án azok, a kik a kollégiumban 1858-ban, tehát 42 évvel ezelőtt tettek erettségi vizsgálatot. Ily nagy idő után, elképzelhetőleg, nagyon megható volt a viszontlátás s kedvesek és feledhetetlenek azok az órák, amelyeket a többfelől összegyűlt osztály tar-

sak ósz fejjel, az ifju kor édes emlékei ek szenteltek. 1858-ban több mint 30-an tettek a kollégiumban erettségi vizsgálatot, mely azért is nevezetes, hogy ez volt az utolsó erettségi vizsgálat Debreczenben, azontul a rebbelis főiskola növendekének Nagyváradra kellett egyideig járniok, míg nem ismét visszakapta a gymn. jogot az erettségi vizsgálat tartására. Az öreg diákok közül 16-an jelentek meg, kik között közéletünk több jeles tagját láthatjuk. Tar Gyula ki. táblai bíró, Géresi Kálmán, kir. tankerületi főigazgató, Szentpály István, nyug. alispán (Halmi), dr. Lenk Gusztáv, Jász-Nagy-Kun-Szolnok megye t. főorvosa (Szolnok), Balogh Ferencz ügyvéd (Budapest), Ferenczy Bertalan róm. kath. főesperes (N.-Kálló), Vay Péter kir. járásbíró (K.-Várda) Szabó Antal, min. titkar (Budapest), Koczogh László, a m. kir. építészeti hivatali főnöke (Nyiregyháza), Osterlam Ernő, all. erdőigazgató (Nagy-Varad), Fodor Benjámín ev. ref. lelkész (T.-Dob), feleségével, Szűcs Gábor ev. ref. lelkész (T.-Dada), Meleg Gyula lyceumi tanár (M.-Sziget), Hajdu Ferencz földbírtokos (Turkve), Née Sámuel kat. hivatalnok (Nagy-Károly), Sipos Istvan törvényszéki hivatalnok (Debreczen). — A gyűlekezés okt. 28-án este a Bikában volt, ahol diákkori kedves reminiscenciák, kedélyes tréfák és kedveritő felközöntök közt a késő éjjeli órákig együtt maradtak. — Másnap a nagytemplomi istentiszteleten vettek részt, déliben pedig az Angol királynőben költötték el jóleső, vidám beszélgetés mellett az ebédet. Megemlítjük még, hogy tanáraik közül már csak ketten vannak életben: Toth József és Kovács János, akik már mindketten nyugalomba vonultak.

* **Szökött katona.** Nagyon féltette a bőrt a katonaságtól Grósz Janku, romániai illetőségű zsidó fu. Két év előtt besoroztak és elvitték katonának, de ő ott bagyta ezredét, megszökött és bebarangolta Bukovinát, Galiciát, a napokban pedig elvetődött Debreczenbe. Itt a Csapó utca 97. számú háznál buzódt meg s a gae istállóban akarta az éjszakát eltölteni. Azonban az eh-ség elfogta és kénytelen volt az udvaron lévő hentes bolt ajtaját felfeszíteni, hogy valamit ehessen. Bement a boltba ké t s z a f o l a d é t és egy kis darab kenyert zsebre vágott, megette és boldogan akart tovább illanni. A rendőrség azonban elcsípte. A hentes nem mert vadat ellene, így Debreczenből Romániába fogják tolonczolni.

* **Tűzoltók mulatsága** A debreczeni tűzoltó testület tegnap este tartotta meg az évenként rendezni szokott társas összejövetelt. A csapó-utcai laktanya ez alkalommal kedélyes mulatság színhelye volt S z i k s z a y Gyula főparancsnok, P u b l i k E r n ő h.-főparancsnok és a tűzoltó testület tagjain kívül ott voltak: J e n e y Miklós r. fogalmazó, S z e n t p é t e r y Ferencz r. kapitány, Szombathy Janos r. fogalmazó és szerkesztő, Fittler Jenő közíg. gyakornok, Toth Sándor r. fogalmazó s több hírlapíró. A társas összejövetel egyik legszebb mozzanata volt azon tűzoltók kitüntetése, a kik 10 és 5 év óta buzgó tagjai a testületnek. Ezeket Szikszay főparancsnok eremmel díszítette fel. A megtisztelt tűzoltókhöz S z i k s z a y külön-külön beszélt. Légszegebben üdvözölte dr. D e r e k e s s y Istvan orvost, ki igaz lelkesedéssel, kitarással dolgozik a tűzoltók érdekében. Ő a debreczeni mentőegyesület felállításának legbuzgóbb előharcosa, Hogy munkáját nem koronázta siker az nem az ő hibája. A kiváló orvost a társaság lelkesen megéljenzte. Őt éves díjmet kaptak, Dr. Dereksy István, Király István, Kalmanczy Gábor, Szikszay Aladár. Bazsek Lajo, Bozóky Mihály. Tíz éves szolgálai díjmet kaptak: Nagy Imre, Bagdi István, Csilly Mihály, Glück Adolf, Vasas János. A kitüntete teket lelkesen megéljenztek. A társaság különben a legjobb hangulatban mulatott a késő éjjeli órákig Felközöntéskbn nem volt hiány.

Török A. és Társa lapunk mai számához c-atolt mellékletére ez ton is felhívjuk olvasóin figyelmet.

Színház.

Vége egy jó színházi este! — sobajtott fel szombaton este a színházból hazamenet a színházlatogató publikum. Egész heti silányság után végre egy klasszikus darab, annyi móka heje-huja után a het végén komolyság; annyi próbálgatás után végre egy a leheőségig megfelelő szereposztás s annyi fűreség után végre egy tel' haz! — Mert A **Kaméliás hőlgyet** jó szereposztással, kitűnő rendezéssel, telt ház előtt adták.

Jó szereposztással, t. i. a viszonyokhoz képest, amennyiben a személyzetből kitelik. — Mert ha Odry mellő partnere lett volna Halmi Margitok akkor lett volna egészen tökéletes a szereposztás — és az ensemble. — Azonban az amoroso merevsége, mesterkéltsé mozdulata, a természetesség nélkül zűkölködő egész játék sem rontották el a nagysikert, a melyet a darab előadása ért. Halmi Margit remekelt s a közönség — és pedig nem a karzati — tüntető te széssel mutatta ki iránta elragad atását, különösen a negyedik felvonás nagy végjelenete után, — amikor sokszor kihívták s még a vasfüggöny leeresztése után sem akart megszűnni az általános tapsolás. — De meg is érdemelte nemcsak a tapsot, hanem amit ennél még nagyobb érdemnek tartok, azt is, hogy megrikatta az érzékenyebb szívűeket. Játékát röviden ezzel az egyetlen szóval lehet jellemezni: t e r m é s z e t e s — Egyik szomszédom ki a d a r a b o t e l ő s z ő r l a t t a, mikor Margit a tánczban rosszul lesz és melléhez kap, komolyan azt hitte, hogy Halmi Margit lett rosszul. — Ilyen volt mind a jelenetében. Kitűnő játékahez járultak szép oltözékei, melyek szintén jó izléséről tanuskodnak. — Épen ilyen kifogástalan volt Kiss Irén a Prudence, Tanay a Gustave kicsiny, de hálás szerepében.

Pataki Béla alakító tehetsége a Varville kicsiny szerepében is kitűnt. Bartha a Duval szerepében elég jó alakítást mutatott, szokásos egyhangusága, feszessége mintha végjelenetében, melylyel Halmi M. nemcsak a közönséget, de partneret is elragadta.

Meg kell még említeni Fái Flórát, aki az Olympe jelentéktelen, kicsiny szerepében is feltűnt különösen toilette-jével. A többi mellékes szereplők is hozzájárultak az est sikeréhez, amennyiben mint mar először említettem, a rendezés kifogástalan volt.

Komjáthy levonhatta a következtetést, ha szombat estét összehasonlította a hót megelőző estéivel, — Bárcsak levonta volna!

sz.

A vasárnapi két előadás.

»Bar kochba« »A csillag fia« Goldfaden-féle ó-héber história kivonata pergett le vasárnap délután tüneményes gyorsasággal a színházat egyes részeiben zsufolásig megtöltő előt; tekintve azt, hogy a 3 órától egynegyed hatig terjedő időközben nemcsak 5 felvonás-ka volt, hanem olykor játszottak és énekeltek s, még pedig ki igen jól, mint Bódi Ella, ki elég jól, mint a többiek: a közönség ifjabb és magasabb régiókban fekvő része tombolva és porfelhőkbe burkolva adott kifejezést tetszésének. Bódi Elát minden aron megakarták jelentetni a vasfüggöny előtt, s még akkor is szűnni nem akaró tapsviharral zugtak a nevét, midőn ő már korai halála után kényelmesen szürcsölte uzsonnakávéját. Csakis Eleazarnak es Bar kochbanak egy öt perces felvonás folyamán bámulatos hirtelenséggel bekövetkezett halála tudta elfojtani a szűnni nem akaró »vastapsot«, mely utóbb már azt akarta jelenteni, hogy a tapsolók bosszusak kívánságok nem teljesedéseért.

— a — a.

A **»Csikós«** került szíre vasárnap este Szilágyi Sándor elpusztíthatatlan, kedves népszínműve. A nézőtér érdekes tanulmányra nyújtott alkalmat. A diákhely és karzat ismét tele volt a roskadásig, a fődzinten és párhelyben háto üresség táronro't, a néhány elfoglalt helyen is nagyobb részt hivatásból jelen lenni kötelesek és színészek üldögéltek. Bérletszünet és népszínmű — ez tökéletesen elég arra, hogy az elegáns publikum távollétével tündessen.

Pedig a **»Csikós«** ma is olyan darab, mely ha nem raffináltan, érzékcsiklandóan, lélektanilag és a körülmények által indokoltan van fölépítve s igazán gyönyörködtetni képes nemcsak mesejével, de törül metszett alakjaival és szép dalaival is. Az előadás pedig tulnyomó részében sikerült volt.

Különösen ki kell emelnünk ifj. Szathmáry Árpád pompás Marton csikó-gazdáját, melyet minden ízében a való népiesség s parasztfajunk keresetlen őshumora jellemzett; aztán K ö r n y e i Bélát, ki fessői megjelenésű Andrásbójtár volt, nagyon szépen énekelte és művészetileg játszott, valamint Barthát, ki Kiss Bálint öreg paraszt szerepét nemes egyszerűséggel, minden prózolás nélkül és mégis szívekig hatóan adta; ő az ily szerepekben ma már igazán jó színésznek mondható.

G a l l y a s s y Paulánál a legnemesebb törekvést láttuk csak felsiker által koronázva, mert hangja, megjelenése őt népszínműben aligh a kecsgetetik gazdagabb baberokkal. Egészen el volt hibázva és megfordítva az O d r y e s T a n a y szereposztása, az előbbi volt az intrikus, utóbbi a szerelmes. Az intrikus szerep sok alkalmat nyújtott Odrynának a töprengésre és ez mindannyiszor körmesezésben nyilvánult, mintha másként töprengeni nem is lehetne. Tanay se sokat akart csinálni az Asztolf szerepből, se tűz, se vágy nem látszott belőle. Asztolf szerepét Bence szerepét Tanaynak, Asztolfét pedig Patáknak kellett volna adni.

A többi szereplő buzgalommal működtek közre.

A kar és a rendezés ügyetlensége, hogy a gulyáshussal tele bográcsot úgy forgatták, hogy meg jóakarattal sem lehetett azt másnak, mint üresnek elképzelni, üres kongása is komikus hatású volt. Hiába — az illúziókeltésre kis dolgokban is vigyazni kell egy előkelő színpadon.

Egy újabb falu-diszletet már csak a változatosság kedvéért is be kellene szerelni.

a—s.

Néhány szó a »Magyar Szóhoz«. Lapunk szombati számában a »Magyar Szó«-nak egy cikkét közöltük, mely a vidéki színészet rovataiban a debreczeni színészeti viszonyokkal foglalkozik. Ebben, a különben elég helyismerettel megírt közleményben egy helyt csodálkozik az író, hogy a debreczeni színügyi bizottságban legalább Komlóssy Arthur, és Bakonyi Samu állhatnának újába a szinigazgató tulkapasainak és hanyagságának.

Hízen ezen mi is csodálkoznánk, ha Bakonyi Samu egyáltalán benne volna a színügyi bizottságban. De nincs ám benne! — Miért? — Azért, mert a városi közgyűléseken a legnagyobb vigyázattal választják meg a színügyi bizottságot olyformán, nehogy abba irodalmi dolgokkal, művészetileg foglalkozó, vagy egy színház felügyeléséhez bármilyen ember értő emberek választassanak be. Kik vannak a színügyi bizottságban? — Két elfogadható embert találunk, Komlóssy Arthurt, mint irodalommal foglalkozó, minden szép-művészetet élénk figyelemmel kísérő embert és Aczél Gézát, ki a technikai dolgok felügyeletében szakértő.

De a többi? Márk Endre lehet nagyon jó forrás, jó kormányparti kolompós, jó collegiumi ügyész, Magos György jó ügyvéd, szép úr, Szentkirályi Tivadar igen jó norinbergi és rövidáru kereskedő, kitűnő szivarszakértő, Komlóssy Dezső igen jó öreg bácsi, — de hát mindannyian mivel adták tanujelét annak, hogy értenek irodalmi, művészeti dolgokhoz,

vagy nem értenek, de legalább foglalkoznak vele? Soh'se látta senki, nem hallotta senki, de tevékenységük végeredményében láttuk azt, hogy egy becsül-tes vaggonfékező, vagy készköszörüs is el tudta volna úgy vezetni a szép-művészeti dolgokat, mint a föntebb említett »szakértők«.

Miért borsózik az illetékes körök háta olyan emberek bevalasztásától, a kik értenek is a dologhoz, kik megmutatták már nagyon sokszor, hogy nemcsak lelkesülni tudnak a szép-művészetért, irodalomért, de tenyleg buzgó munkáskai annak? Miért nem fordul a közgyűlés figyelmé, a Csokonai Kör kis, de tevékeny irógárdája felé, hisz ott vannak Széll Farkas, Géresi Kálmán, Bakonyi Samu, Benedek János stb. kik hivatva volnának arra, hogy felügyeljenek a színházra. Ne add Isten, hogy be tudjark kerülni a bizottságba. Miért — nem tudjuk.

Debreczenben vagyunk. Világosság szelleme ne hagyj el.

Színházi műsor.

Hétfőn: Bocació, operett.
Kedden: Delila színmű.
Szerdán: Don Caesar de Bazán vigjáték.

Csütörtökön: II. Rákóczy Ferencz, színmű.
Penteeken: Balek, bohózat.
Szombaton: Ugyaoaz.
Vasárnap délután a Baba, operett,
este: Drama a tenger fenekén.

IRODALOM.

Az állatok világa. Brehm hatalmas művéből, a melynek magyar kiadása most indult meg, a második füzet is napvilágot látott. Ebben szinten a majmok rendkívül érdekes életét festi a szerző azzal a bmulatos közvetlenséggel és azzal a mesteri leirással, amely a munkát az egész világon kedvelté tette. Ennek a második füzetnek a szövegét kilencz kitűnő rajz illusztrálja. Adva van még a füzetbe egy fekete nyomatú műlap és egy színes nyomatú műmelléklet. Az állatok világa Légrady testvérek könyvkiadóhivatalában (Budapest, Váci-körút 78.) jelenik meg s minden könyvkereskedésben megkapható. Egy füzet a 80 fillér. Tájékoztatót a kiadóhivatal ingyen és bérmentve készségesen küld.

Az élet mindenek felett.

Mindenki saját akarata szerint rendezi be életét. Mindamelletta azonban csak viszonylagosan tehetjük, mert mindnyájan alá vagyunk vetve egy magyabb akaratnak, a mely ell n hiába küzdünk. Vannak akiknek élete telve telve van örömmel és boldogsággal, de a legtöbb ember bizony sok seerencsétlenséggel, szenvedéssel kénytelen megküzdeni. A legborzasztóbb az egészség elvesztése. Fájdalmas betegség hamar tönkre teszi a nyugalmas napokat s szenvedés út tanyát ott, ahol vigasságnak kellene lenni. Mert mi drágább az egészségnél? A vagyon, a családi boldogság, a baráti szeretet elveszti értékét, ha a betegség által elgyengült test szenved. Pedig hát mindenkinek joga van az élethez. S éppen ezért írjuk e sorokat. Meg kell találni a módot, hogy a jogos örömeink, az életnek örülhesünk. Az egészség alapfeltétele a tiszta ellentállásra képes vér. Ha külföldi körülmény következtében e tulajdonságok egyikét vagy másikat elveszti, oly győ szert kell alkalmazni, mely a veszteséget kipótolja. Csudálatosan hatásosak a vér teljes újraelállítói, a Dr. Williams-fele Pink pilulák. Visszaadják a beteg egészségét, elgyengült erejét. A vérszegénység, sárgaság, idegbetegségek, reuma, bármilyen legyen is az oka, elmulik alkalmazásuk által. Herz István perjamosi lakos levele is bizonyítja:

Boldog vagyok, — írja — hogy tudat-hatom önökkel, hogy a Pink-pilulák feleségem egészségét teljesen helyreállították. Kitűnők e pilulák s nagyon jótékony a hatásuk. Mikor

láttam bamulatos hatásukat, fiamon is próbált tettem velük s már azon is észrevehető a hatás. Ő még szedi a pilulákat s én reménytel várom az eredményt.

Kapható minden gyógyszerárban, valamint a magyarországi fővárosban **Török József** gyógyszerésznél, **Budapest Király utca 12.** doboza 1 ft. 75 krétt. vagy 6 doboz 9 frtért.

CSARNOK.

Egető Rézi.

— Regény —

Kürz Alice német eredetije után.

K. Pasi István.

Folytatás.

Azon fenyegetései közepette, hogy az ügyet a törvényszék elé viszi, olyat csapott öklével az asztalra, hogy tal és pohár csak úgy fenezott föl.

Egy fiatal legény az asztal végén, ki eddig hiába igyekezett vidám dalaival és rögtönzött versek mondataival a társaságot jókedvre hangolni, — elkezdett cziterázni és gyengén énekelni, de, mert e szelid és érzékeny dalra se hallgatott senki, cziteráját kezébe véve — e szavakkal — nekem ez igen rideg t reaság — eltávozott.

A többiek nem figyeltek rá. A nap már rég lement — koromsötétség volt; a levegő nyomasztólag tikasztó.

A legény levezi kalapját s izzadt forró homlokát megtörli, szeméi a szoba világításától kápráztak — úgy hogy a külső sötétség még feketébbnek tetszett.

A világtalan, felhőborított égre feltekintve, dörmöge úgy maga elé. — No lesz idő az éjszaka.

Par lépéssel oldalra a fal felé ment. — Jezus Mária mi ez? — rivalt fel hirtelen, nem futott itt el valami? — Ki van itt? —

Egy emberi alaknak csimpaszkodik a karjába, ki keményen a falnak vetette meg magát, menekülni igyekezett.

— Az ördögbe is, lássuk miféle madár vagy?

A legény meglehetősen keményen tartotta zsákmányát, de mivel cziteráját is tartania kellett, az alak küssiköt körmei közül s a sötétben eltűnt.

A legény abba hagyta üldözését. A szaka? — Kik volt ez a ház körül olálkodó vadmacska?

Mily gyorsan vonta kendőjét fejére, de valaMit, mikor épen a villám az égen atzikkázott, mintha még is látot volna...

Hollá! megvan — az »Egető Rézi« volt, ki nem akarhatta, hogy felismertessék.

Mig a falu közötti uton fütőrészevé végig haladt — gondolkozék:

— Mit kereshetett Rézi ily késő éjszakán a ház körül?

Az utolsó vendég is eltávozott. Gonoszul becsipve, vadul káromkodva és szitkozódva haladt a keresztúti gazda háza felé.

Tóni fáradtnak és levertnek érzé magát.

Monika a házkörül mig gazdasszonykodott, rendelkezett a oselédségnek, gondosan eltakarította és elzárta a maradék ételeket és italokat.

Obermayerné bőkezűségéről, nem igen lehetett valami sok dicséretet hallani.

Tevékeny keze alatt csakhamar el volt minden rendezve.

Utolsó parancsszava hangzott el a házudvarán.

— Az ajtókat, kapukat zárjátok be s nézzetek körül, hogy nem lopóztott-e be s nem maradt-e valamely csöcselék az udvarban. A gyermek sir utánam, be kell mennem.

A koldusokat, házalókat s másféle csöcseléket Monika ki nem állhatta; a szűkölkö-

dők közül nem nagyon sokan dicsekedhettek asszal, hogy az Obermayer udvarba egy darabka kegyeret is kaptak volna, ha maga a gazda nem adott.

Tóni félt a csendes éjszakától és a törtenhetők feletti gondolatától; de annyira ki volt fáradva, hogy hamar elaludt és minthogy a gyermek is csendes volt, az asszonyt is hamar utol érte az álom.

Távolról gyenge döngés hallatszott, egy halvány villámsugár szét nyitotta a fekete felhőket.

Az izgalmas nap után a szolgák és szolgálók is mély álomba merültek. Semmi nesz a terjedelmes udvaron, csak ott tul a csürmelletti kis szinben...

Nem volt-e ott egy gyenge zörrenés hallható? — nem sistergett-e ott csendesen és ijeszten valamit a felhalmazott rözse közt?

Most a fakó villám megvilágított egy sötét füst felleget, mely elébb a padlason csuszik tovább a szuten minden hang nélkül felülke-rekvedve mint vonagló fény világosabb és világosabb lesz.

Monikának rossz álma volt; látta haladók atyjának arcán, hogy megtört szemei mint könyörögnek hozzá, halvány remegő ajkairól hallá erőltetett szavait.

Félig el fojtott, érthetetlen hanggal felugrik.

Az itélet napja-e, mely olyan égőfényt terjeszt?

Nem! — ama lobogó, borzasztó világos fény, mely a hálósobát elárasztá — nem a hajnal pirja volt.

— Tűz, tűz! — kiáltja ijedten. Támolyogva ugrik ki helyéről a férj, — mig ő a mindég oly fürge asszony mintha megbénult volna, — ül agyában.

Tónit a veszély felismerése tevékenynyé és gondossá teszi.

— Öltözz fel gyorsan — vidd a gyermeket atyámhoz, rivalg és összeveszetten rohan ki a szobából.

Rekkenő hőség üti meg arcát. A közegő vihart megelőző forgószél a füstöt takaró fátolt szétépi, azt felfelé sodorja — a fellökött lángot megosztja és látni enged, hogy mit mivel az elszabadult elem.

A felébredt szolgák és szolgálók jajveszékelése, összevegyült a lángok sistergésével, a recsegő gerendák morajával, a dübörgő menydörgéssel és a vészharang ijeszítő kongásával, mely az alvó lakosságot segítségre szólítgatja.

Borzasztó j tékot úz a vihar a lángokkal, szikrakéveket szór a levegőbe és sötét szárnyait az épület tetőkre szóró és világító égő üszkökkel teszi remietesebbé.

Bármennyire erőlködnek is Tóni és emberei, a száraz fagerendák fellángolnak, a faragványok ekkésegeit a láng nyelvek, mielőtt azok megsemmisülének, szemet kapráztató fénnel még egyszer végig nyaldossák. A séztpattogott ablaktáblák a földön csörömpölnek.

A vihar a falufelett volt.

Az emberek, a villámtól átszelt sötét felhőkhöz fordulva összekulcsolt kezekkel térdre borulva imádkoznak.

Hasztalan! nem hull egy csepp, nem jó az eső segítségére, csak a menydörgés dübörög nagyobb nagyobb erővel és kelti fel a hegyek megett a vízhangot.

A lakosok megszűntek a Heitzinger majort tovább menteni — elvult veszte.

A közelfekvő épületek mentéséhez láttak. Tóni a megmenthetőt megmentette.

A lábas jószág a hogyi anyán volt, a megijed rugdalódzó lovakat ő vezette ki az istállóból, emberei közül nem hiányzott senki, nagyobb része csekély vagyonkájából még is meg mentett valamit.

A lángok fényénél, egyszerre szembe tűnik, hogy Monika mellette áll.

— Maradj a gyermek mellett, menj innen, — ne aggodj, csak hogy a gyermek meg van mentve, az egyéb biztosítva van.

(Folyt. köv.)

M. á. vasutak menetrendje 1900. okt. hó 1-től.

Debreczenből indul:

	d. u.	ó.	p.
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4	16
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	9	01
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12	36
Budapest—Nagyvárad felé	este	10	27
P.-Ladány—Nagyv. minden kedden	déli	12	—
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	7	10
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	3	56
Szatmár—M.-Sziget felé	este	7	58
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	2	56
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	d. u.	12	17
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	este	6	46
Csak Szatmárig	reg.	5	22
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8	22
Miskolcz—Kassa felé	este	6	58
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u.	4	01
m. áll. v.-tól	reg.	5	28
vásártérről	reg.	5	51
H.-Böszörmény—	d. u.	4	06
B.-Sz.-Mihály felé	d. u.	4	15
m. áll. v.-tól	d. e.	11	20
vásártérről	d. e.	11	20
Füzes-Abony felé m. á. v.-tól	reg.	4	42
Füzes-Abony felé vásártérről	reg.	5	—
Ohat-Kócs—Polgár felé m. á. v.-tól	d. u.	4	21
Ohat-Kócs—Polgár felé vásártérről	d. u.	4	31
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	9	35
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4	03

Budapestre érkezik:

A reggel 9 ó. 01 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1	50
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este	8	10
Az este 10 ó. 27 p.-kor induló sz.-v.	reg.	5	45
A d. u. 4 ó. 16 p.-kor induló gy.-v.	este	9	40

Budapestről—Debreczenbe indul:

A d. e. 11 ó. 44 p.-kor érkező gy.-v.	reg.	6	50
A d. u. 3 ó. 36 p.-kor érkező sz.-v.	reg.	9	15
Az este 6 ó. 50 p.-kor érkező gy.-v.	d. u.	1	55
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este	7	05
(P.-Ladányig gy.-v. átszállással).	este	9	15

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől gy.-v.	d. e.	11	41
Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	3	36
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este	6	26
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2	33
Budapest felől	reg.	7	41
Kolozsvár—Nagyvárad felől	reg.	5	14
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7	51
" " " " " " " "	d. u.	12	16
" " " " " " " "	d. u.	3	55
M.-Sziget—Szatmár felől	este	10	12
Csak Szatmárról	este	6	45
(gyorsv.)	este	8	46
Kassa—Miskolcz felől	reg.	8	07
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől déli	12	07	
Kassa—Miskolcz felől	este	7	53
" " " " " " " "	reg.	8	09
" " " " " " " "	reg.	8	17
B.-Sz.-Mihály—	este	6	26
H.-Böszörm. felől	este	6	35
" " " " " " " "	d. u.	3	22
" " " " " " " "	d. u.	3	30
F.-Abony felől vartérre	d. u.	5	36
" " " " " " " "	d. u.	5	45
Ohat-Kócs—Polgár felől vásártérré	reg.	7	50
" " " " " " " "	reg.	8	—
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	7	18
" " " " " " " "	d. u.	3	13

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Szőlőföld vétel részlettörlesztésre. Közeli városokhoz, immunis homokon, mintegy 33 holdnyi területű földvételre társakat keresek. Előjegyezhető félholdanként is. Szóbeli, vagy írásbeli részletes felvilágosítással szívesen szolgál: Cs. I. pacsirta-u. 49. sz.

Vas és cserépkályhák reperálását, felállítását, csövek beállítását jutányos árcéért elfogadom. Szilágyi Gábor kályhás, Hatvan-u. 9. sz.

Kislőd városi mésztelek tulajdonos mat képező fele részét egészségem megrongálása folytán eladói óhajtom kedvező fizetési feltételek mellett. A telep gyönyörű fekvésű, modern szakszerű berendezéssel, 1200 waggon mész előállításra alkalmas és nagy állandó vevőkörrel. — Bővebb felvilágosítást nyújt Schwarz Lipó tulajdonos Kislődön, u. p. Városi Veszprémmegye.

Eladó ház. Boldogfalva-utca 3-ik sz. ház családi viszonyok miatt jutányosáron eladó. Értekezhetni úgy rolt.

Kis üzletbe alkalmas boltberendezés olcsó áron eladó. Eötvös-u. 11.

Jól jövedelmező ház 497 □ öles telekkel 17.000 frt lefizetéssel elköltözés miatt azonnal eladó. Kossuth-u. 31.

Templomülés a debreczeni Deák-Ferencz-utcai izr. templomban középhajó 3-ik pad, I. sz. sarok ülés örök áron eladó. — Értekezhetni a kiadóhivatalban.

Egy két járatu malom igen jó forgalmi helyen eladó. Értekezhetni a tulajdonosnál Barna Péter N.-Léta.

Prelovsky András férfi szabó Debreczen, Kossuth-u. Van szerencsém tudatni, hogy az őszi és téli idényre bevásárolt gyapjuszövet ujdonságaim megérkeztek. Hazafias kötelességem tudatában bevásárlásomnál a legnagyobb súlyt a hazai gyártmányokra fektettem ugyan, de mind a mellett az eddig is keresett angol készítményekből is nagyválasztékú készlet felett rendelkezem. Eivem a régi, vagyis a legjobb anyagból csinos szabású öltözéket olcsó áron szolgálni.

Fényképészeti cikkek gyári áron kaphatók nagyválasztékban. Amateur urak részére a sötét kamra rendelkezésre áll. Halász, fényképész Piac-u. 81.

Angol nevelőnő az angol nyelvből órát ad kezdőknek és haladóknak. Értekezhetni Ajtó utca 6.

Kiadó lakás. 2 utcai szoba garroda helyiségnak, esetleg gyermektelen házaspárnak, azonnal kiadó. Bővebb felvilágosítás nyerhető az izr. hitközségi irodájában József kir. herceg utca 26. sz. a.

Feltűnő olcsó vetőgépek kaphatók: Schlick-féle 15 soros 130 frt, — Umrath-féle 17 soros, 100 frt, Schutlevorth-féle 13 soros, 80 fr részlettörlesztésre. Egy 21 soros Zala Drill 230 frt. Gépek megtekinthetőek Piac-u. 26. Nagytőzsde udvarán.

Debreczen közelében egy nagyobb községben, legszebb forgalmi helyen, korlátlan italméréshez, mely fűszer és rövidáru üzlettel volna összekötendő — társ keresetük nélkül fiatal ember 1000 frt tőkével. 15—18 ezer frt forgalom biztosítva. Bővebb felvilágosítással szolgál a hirdető Hatvan utca, 31. K. M.

Téli kabát prémmel
8 frttól.

Flanell és selyem
blousok.

Női és leány
félpaleto k.

Feltétlenül a legelőnyösebben vásárolunk

szolid és izléses

női felöltőket és

diszített női kalapokat

RÓZSA LAJOS

női divat termében

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Divatosan diszített
női kalap 3frttól.

Gyermekek köpenyek
3 frttól.

Szőrmegallérok, muf-
fok és nyakcolliék.

Üzleti könyvek nagy raktára

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

nagyon olcsón.